

УЧИТЕЛКА.

И туй не е малко нѣщо, чедо мое. Не бойте ся, за да ся поправите, вый имате една приликъ, коѣто не быхте могли никогажъ да наидете. Ползуйте ся отъ тази приликъ. Освень туй, забѣлѣжете колко щехте да бѣдете злочеста, ако и не быхте ся поправила. Майка ви вы остави на мое расположеніе; ако быхъ вы азъ оставила въ вашытъ погрѣшки, щехъ да ѣ изневѣрѣ повѣреніето. Принудена съмъ прочее да вы измѣчвамъ тѣй окаянно; защото е извѣстно, че быхъ была Богу съгрѣшила, ако быхъ вы оставила тѣй, каквато сте си. Не ще ли бѣде по-добрѣ да сме си добри пріятелки, и да ся стараемъ и двѣтъ полека, лека да вы поправимъ? При туй, сичко що щѣ ви кажѣ ще бѣде отъ пріятелство, а не да вы наскѣрбявамъ; азъ не обычамъ да укорявамъ никого и вы увѣрявамъ че има да ся поболѣѣхъ отъ туй, що прѣтеглихъ днесъ.

МИЛКА.

Но, ако ви ся обѣщаѣхъ, че щѣ ся поправѣхъ, ще ли мя оставите да ямъ съ готвачкытъ?

УЧИТЕЛКА.

Да, драга моя, за да ся накаже глупостѣта, коѣто сторихте днесъ, вый ще ядете тази вечеръ съ тѣхъ заедно. Когато нѣкой желае наистина да ся поправи, той на драго сърдце изпълнява туй, което му ся заповѣдва.

СОФІЯ.

Дозволете и азъ да ямъ съ неѣхъ, драга пріятелко, та да ся не срамува толко.